

Mogens Andreasen (DF):

Denne forespørgselsdebat lagde jo op til, at der skulle komme et lovforslag senere. Men det ser ud, som om regeringen helt har taget fusen på venstrefløj, og det forslag, som undervisningsministeren har bebudet, vil vi jo selvfølgelig se på, når det lander på bordet. Jeg mener, vi i denne debat allerede er kommet så langt, som om vi behandler et lovforslag, vi ikke har set, og det vil jeg afholde mig fra at gå ind i.

Som det er i dag, er det kommunernes ansvar at føre kontrol med undervisningsinstitutionerne og føre kontrol med børneinstitutionerne, og derudover har også ledere og embedslæger et ansvar. Vi mener ikke, der er behov for – som vi kunne have forventet og troede, at der måske var tale om – at få et lovforslag på bordet, som omhandler arbejdsmiljølovgivningen, som så skal implementeres på undervisningsområdet. Det bliver gudskelov ikke sådan, og det er vi da meget glade for.

Vi ser meget gerne, at miljøet på undervisningsinstitutionerne bliver forbedret. Der er områder, hvor det er nødvendigt at tage fat på de problemer. Inden for folkeskolen er der f.eks. et meget dårligt miljø på en række skoler, som er forfaldne og har dårlig udluftning osv., så børnene ikke kan være tilfredse med at arbejde i det miljø. Men vi ser samtidig også gerne, at man når længere ud, ud til børneinstitutionerne, hvor der er mulighed for at oprette flere skovbørnehaver osv., så man også kan få børnene ud i det fri og ikke presser dem sammen i institutioner, hvor der dårligt er plads til dem. Men det er jo en opgave, som ligger ude hos kommunerne, og det er klart, at den skal de tage sig af.

Det er naturligvis vigtigt, at børn får de bedst mulige vilkår, både i folkeskolen og børneinstitutionerne, og det stiller selvfølgelig krav til de myndigheder, som skal tage sig af disse områder, når lovforslaget er endeligt vedtaget. Men det bør under ingen omstændigheder være sådan, at man bare forsøger at overføre arbejdsmiljøloven til de områder, så jeg synes, vi må afvente regeringens udspil, og så kan og vil vi drøfte sagen videre, når det foreligger.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører, fru Susanne Clemensen, på grund af influenza ikke kan være til stede her i salen i dag under debatten, skal jeg på hendes vegne fremføre CD's ordførertale:

Jeg vil på CD's vegne takke undervisningsministeren for det lovgivningsinitiativ, regeringen vil tage for at forbedre sikkerheden og sundheden for elever og studerende samt børn i daginstitutioner. Det kommer som noget af en overraskelse, men heldigvis en kærkommen og glædelig overraskelse, at regeringen endelig har givet efter for det pres, som bl.a. partierne bag forespørgslen i dag har lagt på regeringen. Men også mange andre har påpeget, at der er behov for klare og præcise arbejdsmiljøregler for børn og unge i institutioner, skoler og øvrige uddannelsessteder, og vel at mærke regler, hvis overholdelse der i en eller anden grad bliver ført til syn med.

I flere år har skiftende socialdemokratiske arbejdsministre argumenteret med, at det særlige arbejdsgiver/arbejdstagerforhold ikke umiddelbart kan overføres til at gælde for elever og studerende, og at de derfor ikke kunne være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen. Det første er nok rigtigt – det vil jeg ikke benægte – men at det skulle medføre det sidste, kan jeg ikke forstå. På nogle områder er elever og studerende jo allerede i dag omfattet af arbejdsmiljølovgivningen, og i Sverige er elever og studerende omfattet af den svenske arbejdsmiljølovgivning, så hvorfor man ikke også kan gøre det i Danmark, står for mig fortsat hen i det uvisse.

Det vigtigste for CD er dog, at børn og unge skal sikres et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Hvilken lovgivning eller indpakning, de helt konkret skal høre under i fremtiden, er ikke afgørende. Det er indholdet, der er afgørende, det er dét, der er det interessante, og derfor er vi også glade for, at undervisningsministeren i sin tale nævnte, at et godt undervisningsmiljø foruden det fysiske miljø også skal omfatte uddannelsesstedets psykiske og etiske miljø.

I CD har vi i flere år argumenteret for, at især folkeskolen havde brug for en vitaminindsprøjtning, for vi kan jo ikke bede om effektivitet og interesse og engagement i folkeskolen eller andre steder, når eleverne sidder 28 i et lurvet lokale og går ud til et frikvarter, hvis rammer består af en asfaltbane og et basketballstativ, der sikkert gik i stykker for 6 år siden – for ikke at nævne det dårlige indeklima og de gamle borde og stole, som giver allergi, hovedpine og dårlige rygge. Og det værste er jo, at det er de elever, der kommer til at bestemme om 10, 20 og 30 år, vi byder disse urimelige vilkår.

Med finanslovaftalen for i år er det lykkedes for CD at sætte skub i en udvikling hen imod en